

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, isimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenščina pri Ljubljanskih sodiščih.

I.

Slovenščina bila je še pred malo leti prava reva pri sodiščih! Povsod so jo zatirali, povsod zaničevali! Zadnje čase se je mnogo zboljšalo v tem oziru, posebno pri nas na Kranjskem. Mi, kar nas živi v ti vojvodini, smo gledé tega uprašanja prav zelo občutni, in to po vsi pravici, ker je v javnem življenji mili naš jezik posebno od tistih dob napredoval, kar so ga vsprejela sodišča. Po družih kronovinah so v tem oziru mlačnejši in popustljivejši, se vé v kvar slovenščini. Da bi se tudi ondu ostrejša narodna zavest prebudila!

Na Kranjskem je naš jezik pri sodiščih priboril si svoje vredno mesto, ter se na njem vedno bolj utrjuje. O političnih uradih ne govorimo, tam je še vedno revščina, in tudi drugače biti ne more, ker nam še vedno pošiljajo v deželo tiste nemške grofiče in barončke, ki o slovenščini niti polovičarskega pojma nima! V desetih letih se bode morda tudi na tem polji kaj zboljšalo, samo če bodo kazali naroda zastopniki tisto potrebno jeklenost, kojo sedaj na njih časih pogrešamo.

Tem tesneje se nam je poprijeti sodišč, pri kojih nečemo niti za ped odjenjati od tega, kar smo si že priborili. Nasprotno, napredovati hočemo ter strogo za to se potezati, da si pridobi slovenščina ravno toliko pravic pri sodiščih, kolikor je ima nemščina. Načelo, da uaj velja slovenščina pri sodiščih ravno toliko, do pičice ravno toliko, kolikor nemščina, je gotovo skromno, ponižno, kakor je ponižna vsaka zahteva, kojo si s strahom in trepetom upamo visoki vladi na trdo srce položiti!

Času primerno se nam vidi, da se iz spodaj navedenih vzrokov nekoliko ozremo po Ljubljanskih sodiščih, pri kojih se največ v slovenščini uraduje. V Ljubljani imamo deželno sodišče in pa okrajno sodišče. Obe imati s slovenskimi ulogami obilo opraviti in radi priznavamo, da se v tem oziru več ali manj pravilno postopa. V zadnjih dobah pa se prikazujejo na obnebbi slovenskega uradovanja mali črni oblaki, o katerih se bojimo, da bi se čez noč ne zgostili v črne oblake, iz kojih naj bi se usula toča na slovenske vloge in slovenščino sploh, tako da bi se pri naših sodiščih zatrla in podsula, kakor zatré in podsuje ledena toča rumeno pšenico!

V tem oziru smo prepričani, da bi mnogi stari uradniki ničesar proti temu ne imeli, če bi se omejenjena toča prav kmalu usula; zategadelj je naša dolžnost, da smo pozorni, in da ne prezremo nikake malenkosti, ker so ravno take malenkosti črnih drakonov zob, iz kojega bi zrasel gladen zmaj, ki bi pozneje pohrustal slovenščino pri sodiščih!

Priznati imamo, da smo postali nekaj nemirni bodi si radi deželnega sodišča, bodi si radi Ljubljanskega okrajnega sodišča. Pri obeh se kaže tendencija, skazovati protekcijo nemščini ter jo obvarovati pred vsako mrzlo sapico, da bi se ji godilo, kakor se godi rastlini v gorkem cvetličnjaku!

Deželnemu sodišču načeljuje mož, kojega so nam časih očitati kot koncesijo, s kojim nam je postregla vlada Taaffeova. Visoki gospod je dika pravniškemu stanu, kar pa se tiče njegovega narodnega prepričanja, ne bomo o tem pisali, ker to ne spada tu sem. Vender pa se ravno zadnje čase vedno jasneje kaže, da pri deželnem sodišču v Ljubljani pod sedanjim vodstvom slovenščino nekoliko hladneje gledajo in da se vodstvo tega sodišča premalo ozira na to, da bi slovenščina imela v praksi čisto tisto pravico kot nemščina. Zgodi se sedaj, da dobiš na svojo slovensko vlogo nemški odlok, in vidno je, da pri izdaji razsodb nima prav nikakega načelnega vodila. Menilo bi se, da se tako načelno vodilo prav lahko dobi! Sprejemati se imajo vloge, tako v nemškem, tako v slovenskem jeziku. Proti temu nema nikdo ničesar. Če je vloga nemška, dá se naj ji nemški odlok; slovenski vlogi pa naj se dá slovenski odlok. To naj je praksa vselej in brez vsake izjeme.

Pri pravadah je že drugače. Tam se menjavajo spisi, v jedni in isti pravdi jih je lahko nekaj nemških, nekaj slovenskih. V kojem jeziku naj se izda sodba? Tudi pri tem se brez težave dobi vodilno načelo. Za sodbo ima biti merodajen jedino le jezik, v kojem se je tožba uložila, s kojo se ravno sodba zahteva. Pri nemški tožbi naj je brez ozira na druge pravdne spise sodba nemška; pri slovenski tožbi pa slovenska. To je zahteva, ki je gotova v razmerah opravičena. Naša glavna pritožba obrača se sedaj proti temu, da se to načelo pri Ljubljanskem deželnem sodišču nekako načelno v stran pritiska in prezira. Merodajno za jezik sodbe je pri tem vele-

slavnem sodišču okolščina, če se v dotični pravdi nahaja kak nemšk spis, ali ne. To je gotovo, če se je tožba uložila v nemškem jeziku, potem se izda nemška sodba, in naj se je toženi še tako pošteno slovensko branil. To je v redu, proti temu nemamo ničesar! V redu pa ni, če se pri našem deželnem sodišču na slovenske tožbe izdajajo nemške sodbe, kakor hitro se je kak pravdni spis uložil v nemškem jeziku. Ne zgodi se vselej, zgodi se pa vender skoro vselej! Nemec, oziroma tisti, kojega zastopa nemški ali nemškutarski advokat, dobi skoro vselej nemško sodbo, bodi si, da je sam nemško tožil, bodi si, da se je na slovensko tožbo nemško branil!

Tukaj mora torej zginiti ta kaos, in na njegovo mesto naj stopi zgorajšnje načelo, ki je pravično vsakomur, in primerno za vsak slučaj! Če bi merodajni krogi ne hoteli na drugo stezo kreniti, potem pa si naj narodne stranke, ki imajo opraviti z deželnim sodiščem v Ljubljani, same pomagajo. Slovenska stranka naj na svojo slovensko tožbo vsekdar zahteva slovensko sodbo, na svojo slovensko ulogo pa slovenski odlok! Nemške pisarije pa naj se ne vsprejemajo, če nasprotujejo zgoraj navedenemu načelu, ki je pravično tako Slovencem, kakor Nemcem! Konečno bomo gotovo dosegli, da se ukorenini stalna praksa in da se nemščina ne bode več proteževala, ker je to dandanes nepotrebno, in nekaj tacega o čemur pravi pravnik, da je zastarano. Pridobili in ohranili bomo pa svoje pravice le tedaj, če jih branimo in zahtevamo pri vsaki in tudi najmanjši priliki. Vsaka in tudi najmanjša popustljivost bila bi posebno na tem polji greh, ki bi se prej ali pozneje nad nami krvavo maščeval.

Državni zbor.

Na Dunaji 21. februarja.

Državni zbor se je razšel in se zbere zopet po Veliki noči h kratkemu zasedanju. Sedem tednov je minilo, kar se je po novem letu sešel in pozdravil na ministerskem stolu novega člana vlade. Mnogo se je tedaj ugibalo; nekatere stranke pričakovale so mnogo, dosegle pa so le malo. Taaffe vlada po stari navadi in levica je po isti stari navadi z njim nezadovoljna, kajti Kuenburg ni premaknil Taaffea ni za las od svojega stališča, ministerski predsednik pa je venderle zvodil levico na

LISTEK.

Maruša Čuraj.

Zgodovinska pripovedka. — Napisal Marlinski. — Preložil A. Podgorec.

(Konec.)

Z močno dekliško voljo se je premagala ter odločila, da obišče neko zabavo, pri kateri bode navzočen, kakor je čula, tudi Grišo s svojo soprogo. — Ta večer je hotela Maruša biti lepa, vse očarati, omamiti — kar jej ni bilo težko.

Ko je Maruša ustopila v dvorano, so bili že zbrani malone vsi povabljeni gostje. Malo časa za njo prišel je tudi Grišo s svojo soprogo.

Govorili so — — — smejali se — — — zabavali se. — — —

„Daj, pevaj Maruša, prosi jo Medaša, nje najboljša prijateljica.“

„Pevaj, pevaj,“ čulo se je od vseh strani. In ona je pela.

Sedaj je vrelo nežno in ganljivo, sedaj divje,

strastno, skoro demonski iz njenih ust. Vse je poslušalo, neupajoč si dihati — tako še nikdar dosedaj niso čuli peti — niti same Maruše ne.

Ko je končala — nekoliko trenutkov vse mirno kakor začarano — — — a nakrat zaori urnebesni plosk in klicanje.

Zopet in zopet morala je peti Maruša.

Blizu stal je Grišo in ni obrnil očí od nje. Gledal jo je razvnet, kakor madono — pozabivši na soprogo in na ves ostali svet.

„Samo uro sladkega sestanka mi dovoli Maruša. — — — Samo uro,“ prosil jo je, ko je šla mimo njega.

„Danes okolu polunoci, odvrne Maruša šepče.

— — — — —
Društvo se je razšlo. — — — Grišo spremi ženo domov. — Čim je ona zaspala, splazi se tiho iz sobe in hiti k Maruši, ki ga je že pričakovala.

Ona ga vsprejme ljubeznivo, nežno — — — mehke bele roke se mu ovijo okrog vrata in drhtečo roko pritisko si ona srce, a ustnice so se jima združile v dolgem, žarkem, ognjenem poljubu — — — Bil mu je to zadnji poljub.

Na lahko se izvije iz njegovega objema, pristopi k mizi, napolnivi čašo z rujnim vinom, in mu jo poda:

„Da, pij v najino ljubezen!“

„A potem?“

Potem — — — sem tvoja — — — ako bo-deš hotel.

Grišo izprazni čašo na dušek.

„Nehaj,“ vikne Maruša in prime ga za roko, dala sem ti otrova v vino.“

Grišo zre v deklico, kakor da stoji pred njim prikazen; potem se nasmehne, kakor da ji ne veruje.

Za trenotek preobrazi se mu lice, oči se mu nabretnijo, hladni znoj stopa na čelo, pesti se mu krčevito stiskajo, kolena drhte in se upogiblajo, visoki, jaki mož se zgrudi kakor hrast, ki ga je treščil vihar. — Hotel je nekaj govoriti, pa je samo jecljal in z obrazom tolkel ob tla. Dva, trikrat mu je še konvulzivno zadrželo telo — — — stresel se je — — — in Grišo ni več dibal. — — —

Obupno kriknivši vrže se Maruša na truplo

led ter spravljal predlogo za predlogo z največjim mirom izpod kapa pod streho.

Burnih sej sicer ni nedostajalo, a vzlic temu rešen je zakon o trgovinskih pogodbah, da, te so že uveljavljene in pravokrepne. Borzni zakon je vsprejet, pogodba z Dunavsko parobrodsko družbo je rešena iz največje sile in načrt novega davčnega zakona izročen je poslancem, da se bavijo z njim. Pisalo se bode mnogo o njem, govorilo nič manj, Taaffe pa bo mirno vladal v Avstriji in se o počitkih nekoliko oddahnil; mnogo odmora mu itak ni treba, saj je parlament jako poslušen.

Ob 11¹/₄ uri v jutro otvoril je predsednik Smolka 118. sejo tekočega zasedanja.

Pravosodni minister Schönborn je naznanil pismeno, da je cesar odobril, da ostaneta državno-zborska odseka za reformo kazenskega zakonika permanentna.

Ministerski predsednik grof Taaffe odgovarja na tri interpelacije mladočeške stranke in na jedno nemškonacionalne stranke. Takoj početkom konstatuje, da se je o cesarjevem obisku določil Liberškim Čehom poseben prostor, kjer so imeli stati korporativno, le da jim magistrat ni tega pravočasno in neposredno naznanil, kar je bilo napačno. Glede razobešenja deželnih zastav omenja, da oblastva naravnost nikogar niso silila, da je skrije. O cestnem tepežu ne da se ničesar natančnega poizvedeti, ker obe stranki ravno nasprotno trdita. Res je, da je tepež nastal. Tudi je res, da se je razpošiljala na Saskem tiskana okrožnica, ki hujska, najhišni gospodarji spode iz hiše stranke, ki pošiljajo svojo deco v češke šole. Sicer pa je bojda i neko češko društvo razpošiljalo okrožnico češkim starišem z zahtevo, naj pošiljajo svojo deco v češke šole. — Pri zaslišanju prič je Liberško mestno oblastvo ravnalo proti zakonu, ki določa, da se imajo izjave zapisavati v dotičnem deželnem jeziku, v katerem je stranka govorila. To se mu je tudi odločno zavrnilo. Konečno izjavi Taaffe, da je v obče postopal mestni magistrat pravilno, le neki magistratni svetnik ni se obnašal toli nepristransko in obzirno, nego bi bilo potrebno. Trditev, da je nemško prebivalstvo v nevarnosti, pa je popolnem neosnovana.

Posl. Tilšer nasvetuje, naj se v prihodnji seji začne o tem odgovoru na interpelacije razprava. Utemeljuje ta svoj predlog z ozirom na nujno potrebo, da se Liberške razmere pojasnijo vsemu svetu, posebno pa zbornici.

Ta predlog se seveda odkloni.

Posl. Biankini izjavi, govoreč hrvatski, da je bil neopravičeno klican k redu, ker ni čital rokopisa, marveč ga je le v rokah držal, da je natančno precizoval svoj govor. To mu zamorejo in hočejo potrditi premnogi poslanci.

Predsednik potrdi izjavo Biankinijevo in razveljavi ukor, katerega je bil govorniku naklonil v predzadnji seji.

Na dnevnem redu je bila prva začasna pogodba, ki ureja trgovinsko razmerje s Srbijo. Predlog se vsprejme brez obravnave.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. februarja.

Staročeški nazori.

Staročeški klub zboroval je pred nekaterimi dnevi. Na tem shodu govoril je tudi staročeški poslanec Mattuš in rekel, da se staročeški poslanci, ko so ukrenili znano svojo izjavo, nikakor niso postavili na stališče, sovražno nemškim terjatvam, da pa morajo biti terjatve nemške stranke v soglasji z deželnimi interesi in da ne smejo biti naperjene proti eksistenčnim pogojem naroda češkega. Mattuš zavračal je sumničenja, da je staročeška stranka žrtvovala interese naroda in zagovarjal jednako-pravnost obeh narodnostij tudi ondu, kjer je katera si že bodi v manjšini. Naša naloga — končal je Mattuš svoj govor — v dež. zboru je, dokazati, da nečemo drugega nego jednakoopravnost, sicer pa spravo mej narodoma.

Gališki deželni zbor.

V gališkem deželnem zboru predlagali bodo nekateri federalisti stroge observancije posebno resolucijo, v kateri se bode pretestovalo proti temu, da se deželni zbor ne sklicuje redno vsako leto, kar je brez nobene dvojbe na škodo ne samo deželnim interesom nego tudi ugledu in veljavi deželnega zbora. Poljski listi poudarjajo, da se je ta navada ukoreninila zlasti odkar vlada grof Taaffe, ki je tajen, a delaven centralist. —

Hrvatski opoziciji

neodvisna ali „obzoraška“ in stranka prava ali starčevićanska se bodeta morda združili. Na inicijativo nekaterih odličnih Zagrebških meščanov sešli so se te dni zastopniki obeh strank ter se pogajali glede skupnega postopanja obeh strank. To pogajanje se sicer ni posrečilo, pač pa se je ukrenilo, da bodeta „Obzor“ in „Hrvatska“ ustavila vsako polemiko.

Ogerski državni zbor.

Včeraj otvoril je cesar ogerski državni zbor s prestolnim nagovorom, v katerem poklada poslancem na srce, naj porabijo dobo miru v izvršitev potrebnih reform, da se konsoliduje dežela, da bode trdna in močna, ako bi prišli hudi časi. O regulaciji valute izraža se cesar v prestolnem govoru jako ugodno ter naglašja, da je to najvažnejša zadeva, katero bo rešiti drž. zboru. Odkar imamo parlamente v Avstro-Ogerski, še ni v prestolnem govoru cesar poudarjal važnosti urejene valute tako, kakor pri tej priliki. Zelo veliko radost vzbudil je passu prestolnega govora, ki slove: Moja vlada bode v kratkem predložila svoje nasvete glede izvršitve te regulacije vašemu posvetovanju in končnem ukrepanju. — Razen tega napovedal je cesar, da bo vlada z nova poskusila poddržati upravo in izrekel nado, da bo drž. zbor stvarno in mirno razpravljal to stvar.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Kraljica Natalija pisala je Beligradskim damam, ki so jo povabile, da naj se vrne na Srbsko, jako laskavo pismo, a odlonila stavljeno ji ponudbo. — Bivši predsednik narodne skupščine, Katić, izstopil je definitivno iz radikalnega kluba, z njim pa še nekateri drugi poslanci. — Pri razpravi v državnem proračunu izjavil je Pasić, da bode Srbija lahko izhajala ne da bi trebala novega posojila, odošaji so normalni in mir je osiguran.

Reforma pruskih šol.

Te dni udeležil se je nemški cesar dinerja pri državnem kancelarju grofu Capriviju ter pri tej priliki napeljal pogovor tudi na novi ljudskošolski zakon, kateri se sedaj razpravlja v odseku. Izrekel je bajé željo, da bi deželni zbor vsprejel ta načrt

Krvnik prime sekiro, še enkrat poskusi s prstom ostrino in — — — — —

„Stoj,“ začuje se glas. — Bil je to Iskra, pribitevši na znojnem v peni se kopajočem vrancu. V desni drži papir: „Od hetmana,“ vikne.

Krvnik spusti sekiro, predsednik sodnije vzame papir in glasno prečita. — Bilo je pomiloščenje, katero je izposloval Iskra za ono, ki je ni nikdar prestal ljubiti.

Jadna Maruša, je ravnodušno sprejela to to vest, ki je razveselila srca vseh drugih — ona je nepremično ležala na lesu. Ko so jo hoteli vzdignoli, videli so, da se je onesvestila. — Mej veselim klicanjem in vriščem ljudstva prenesli so jo domov.

Iskra jo je prosil in silil, da mu bodi žena, a Maruša ni hotela, da se usoda tako dobrega moža združi z usodo nesrečnice.

Pela tudi ni več, ampak se odtegnila v neki samostan in odtod je prišla za nekoliko let vest, da je za vedno ostavila to solzno dolino. — — —

Že davno pokriva zelen griček slavno pevko, toda njene pesmi še danes žive v srcu in v ustih maloruskega naroda.

tako, kakor ga je predložila vlada. — „Kreuzzeitung“ poroča, da bode knez Bismarck prišel osebno v Berlin, da bi v gospodski zbornici govoril proti novemu šolakemu zakonu. Neki drugi list pa javlja, da se je Bismarck izrekel, kà nima želje vrniti se tja, kjer je doživel dan 20. marca 1889.

Revizija ustave v Belgiji.

Na shodu katoliške asociacije v Bruselju govoril je tudi načelnik te družitve, bivši klerikalni pravosodni minister Nothomb. Govor njegov vzbuja veliko senzacijo. Izjavil je namreč, da se mora odpovedati načelništvu, ker bi po svojih katoliških načelih moral pri bodočih volitvah pobijati liberalno stranko in nje načelnika Janssona. Vzlic temu, da bode izid volitev na škodo katoliškim interesom, storil bode vender tako, zakaj v tako važni zadevi, kakor je revizija ustave, treba podrediti verske interese domovinskim.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice dné 20. svečana. [Izv. dop.] Povsodi se nabajajo ljudje, ki hvalijo stare čase, toda toliko jih ni nikjer, kakor v Ilir. Bistrici na Notranjskem. Če govoriš s trgovcem, toži ti o slabih časih in se spomina onih blaženih let, ko je cvela trgovina; če stopiš v gostilno, pripoveduje ti gostilničar na dolgo in široko, koliko gostov je imel svoje dni, kako je bilo živahno življenje, kako so sedeli gostje cele noči pri mizah, polnih bankovcev in srebrnjakov ter metali karte itd. Recimo, da je na tem nekoliko resnice, da trgovina z lesom propada in tla ni več čuti poštnega rogu po cesti tija dali proti madjarski Reki. Toda tako hudo pa le ni. Seveda tega in onega magnata pobrala je usoda ali recimo lastna krivda, na njegovem mestu si pa pomagata sedaj dva ali trije s trudom k blagostanju. Tako je povsodi za velikimi cestami, odkar so se zgradile železne ceste. Tudi Ilirska Bistrica si bode opomogla, kadar povsodi nastopijo mladi gospodarji, kateri ne poznajo lahkeživosti svojih prednikov.

Minolo nedeljo je bila v čitalničnih prostorih veselica s plesom, katero je priredil „klub strelcev“. Zbrana je bila vsa boljša družba iz Bistrice, Trnova in iz okolice. Uradništvo je bilo polnoštevilno in domatinov, katerih beseda kaj velja, ni bilo pogrešati. Streljanje za dobitke provzročilo je dosti sneha, gledališka igra je bila zanimiva in ples, skoro bi rekel, sijajen. Kadar se prične človek bližati oni starosti, ki je Tirolcem tako pomenljiva, in če živi na kmetih in dan na dan poseda v pisarni, polasti se ga neka nemarnost in nebrižnost samaga sebe. Dijaki mu pravijo da je postal „filiater“. Jeden glavnih pripomočkov proti temu filisterstvu so veselice in plesi. Človek zopet omladi in oživi in tako dobro mu dé, ko vidi, da se zna še zasukati po parketu. Da, društveno življenje, katero se tako pogreša na kmetih, ni brez koristi.

Bistriškim strelcem pa želimo mirno roko in dober pogled.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 23. februarja.

Predseduje župan Grasselli. Navzočnih je 25 mestnih odbornikov. Gospod župan omeni, da je presvetlo cesarsko rodbino (mestni odborniki ustanjejo raz sedeže) zadela zadnji čas dvakratna britka izguba; primeril se je pa tudi vesel dogodek. O obeh prilikah izrazil je župan najudanejša čutila mestnega prebivalstva gospodu deželnemu predsedniku in Nj. Velečanstvo presvetli cesar vzel je izjave mestnega zastopa, kakor naznanja dopis slavne deželne vlade, milostno na znanje. (Dobro! Dobro!)

Župan nadaljuje na to: „Slavni zbor! Zopet mi je naznaniti žalostno novico, smrt našega draga tovariša gospoda Peregrina Kajzela, kateri je včeraj po kratki bolezni nagloma umrl. Rajniki Kajzel bil je l. 1888. prvokrat voljen v mestni zastop in lansko leto zopet na dobo treh let. Obžalovati nam je smrt vrliga rodoljuba, kateri se je ves čas svojega poslovanja kot mestni odbornik trudoljubno udeleževal ne le razprav občinskega sveta, nego tudi sej odsekov, v katere ga je odposlal mestni zbor. A rajniki Kajzel ni bil samo rodoljub, bil je tudi odličen narodnjak vse svoje žive dni. Gotovo mi bode, gospodje tovariši, pridili, ako Vas povabim, da v znak sožalja ustanete raz sedeže. (Mestni odborniki ustanjejo.) Bodi našemu dragemu tovarišu blag spomin! Večnaja mu pamjat! (Dobro! Dobro!)

Župan naznani, da je deželna vlada potrdila prenaredbo pravil mestne hranilnice, kakor je to sklenil mestni zbor, nadalje čita pismo bivšega predsednika državnih železnic, barona Czedika, v katerem se zahvaljuje za blagohotno podporo, katero je našel vsekdar pri Ljubljanskem mestnem zastopu. Župan predlaga, naj ga mestni zbor pooblasti izreči baronu Czediku, kateri je bil Ljubljani zelo naklonjen, pismeno zahvalo in da pozdravi tudi novo ime-

* * *
Malo dni po tem stala je Maruša pred sodniki. Cela Pultava prosila je milosti za divno pevko. — — — Vedeli so za žalostno njeno ljubezen, vedeli, kako jo je Grišo podlo izdal in prevaril. Srca sodnikov ganilo je tiho sočutje in glas sivega predsednika je drhtel, ko je razglasil kazen: smrt na obglavljenje. — — — — —

Na trgu Pultave že od ranega jutra vse vrvi ljudstva; gnetijo se Kazaki, ženske, otroci.

Nakrat vse omolkne, — začuje se glas: Ženó jo, — evo je.“

Maruša stopi blede toda z odločnim korakom poleg krvnika na morišče. Samo za hip jej uide pogled na tla kjer je stala. — Glava pri glavi, ona pa kakor da ne razume kaj se z njo godi.

Svečenik moli tihe molitvice za siromašno, grešno dušo, ki bode kmalu pred prestolom božjim — in tolaži nesrečnico, ali Maruša ga ne čuje.

Kakor jagnje mirna da si oči zavezati ter privedi k leseni kladi, nagne nad njo lepo glavo, nudeč smrtonosnemu udarcu beli vrat.

Mrmrljanje sočutja čuje se mej gledalci, ženske plačejo in vzdihajo.

novanega načelnika državnih železnic, dr. viteza Bilinskega. Zbor pritrdi.

Zupan Grasselli naznani, da je društvo „Industrieller Club“ doposlalo petico na državni zbor, naj se odpravijo povsod krajevni časi in naj se uvede srednjeevropski čas. Klub želi, da bi se tej prošnji tudi Ljubljansko mesto pridružilo. Ker bi bila taka naredba za promet jako važna, misli zupan, da naj mestni zastop podpira to petico. Po nasvetu podžupana V. Petričiča vsprejme se ta predlog jednoglasno.

Slavnostni odbor v Münsterju naznanja, da se bode v kratkem skoraj po celem svetu obhajal jubilej Janeza Komenskega in izraža želja, da bi tudi Ljubljanska občina blagovolila podpirati kako slavnost, katera se v ta namen priredi. Zupan opomni, da bode mestna občina Ljubljanska rada pokazala, kako ve ceniti zasluge tega slovenskega rojaka. (Zbor pritrdi.)

V odsek za imenovanje ulic vrši se dopolnilna volitev jednega člana. Izvoli se jednoglasno dr. Stare.

Podžupan Petričič poroča o proračunih mestne klavnice in mestnega loterijskega posojila za l. 1892. Iz proračunov je razvideti da bode v prihodnjem letu že prebitka 10.000 gld.

Mestni odb. dr. vitez Bleiweis opomni, da je proračun sklenjen že prej, predno se je vedelo, da bode trebalo v klavnici še nekaj investicij. Po želji mesarjev in klavničnega ravateljstva treba bode semenj za prašice predstaviti, s sedaj privatnega sejmišča na mestni prostor mestnega živinskega trga in v ta namen napraviti lopo, poleg nje pa še tehnicu da ne bodo trgovci in mesarji v zimskem času, ko je trgovina najbolj živahna, na prostem temveč pod streho. Na vsak način bode torej to poskrbeti in naraslo bode nekaj več troškov. Ko je še mestni odb. Ravnihar izrazil gledé porabe prebitkov loterijskega posojila nekatere želje, se oba proračuna odobrita.

Za finančni odsek poroča mestni odb. Hribar o prošnji vodstva mestne jednorazrednice na Barji za napravo šolskega vrta. Poročevalec pravi, da poučevanje v tem šolskem vrtu ne bi trajalo dolgo, ker silijo šolske oblasti na to, da zida mestna občina novo šolsko poslopje, ker je sedanja šolska soba premajhna. Novo šolsko poslopje ne bode stalo ondu, kjer je sedaj šola. Ograja sama stala bi torej kvečjemu dve ali tri leta. Zbok tega kaže napraviti šolski vrt z ograjo šele pri novem šolskem poslopi. Poročevalec nasvetuje naj se o tej prošnji preide na dnevni red.

O tem nasvetu unela se je obširna debata. Mestni odb. prof. Tomo Zupan misli, naj bi se le dovolilo 40 gld. v to svrhu, najmanjša občina na Kranjskem bi to dovolila.

Mestni odb. Pirc naglašja, da bi kak manjši znesek, ako bode trajalo 3 do 4 leta da se zida novo šolsko poslopje na Barji, ne bil zavržen, ker šolski vrt služi le za ponavljalni pouk, ograje pa ni treba Bog zna kako trdne, da brani le zajcem in živini uhod.

Mestni odb. Ravnihar se čudi, da poroča finančni odsek o šolski zadevi. Vsa zadeva naj se vrne šolskemu odseku v poročanje.

Poročevalec mestni odb. Hribar trdi, da je dovoljenje denarja stvar finančnega odseka. Soba te šole je res jako prostorna, ali služila bi kje v Siciliji, ne pa na barji Ljubljanskem. Tri peči stoje v tej šolski sobi a vender zmrzujejo otroci in učitelj. Poročevalec vzdržuje odsekov nasvet. Pri glasovanju odkloni se nasvet finančnega odseka, istotako kakor predlog mestnega odbornika Ravnihar-ja. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Jugoslovanski klub.) Praški „Narodni Listy“ javljajo, da namerjajo poslanci dr. Laginja, Spičić, Bianchini in Dapar osnovati jugoslovanski klub in da bodo odsle govorili v državnem zboru izključno le hrvatski.

— (Koncert gdčne Wolske in gosp. Jufféa.) Jutri torej bomo imeli koncert slavnostne poljske koncertne pevske gospodične Wolske in nadepolnega mladega celista g. Jufféa. Sodeloval pa bode iz prijaznosti tudi g. Hoffmeister. Ne dvomimo, da bode umetnoljubno občinstvo v obilnem številu posetilo jutri čitalniško dvorano, kajti zanimivi program, katerega smo že priobčili, nam je porok zares izrednega muzikalnega užitka, ki se nam itak ne ponuja pogosto. Poleg tega pa nam je tudi pokazati z obilno udeležbo, da nam je umetnica še posebno mil in drag gost, kot hčerka bratskega poljskega naroda. Gotovo bode tudi pri nas žela isto burno pohvalo, kakor povsod na njenem umetniškem potovanju, posebno še tudi na Dunaji in v Berlinu, v prestolicah nemških. Omenimo še jedenkrat, da se sedeži dobivajo v prodajalnici g. V. Petričiča, pri čitalniškem kustosu (v trafiki) in jutri na večer pri blagajnici. Začetek koncertu je ob polu osmih zvečer.

— (V zadnji seji družbe za ohranjenje zgodovinskih spomenikov) prečitala

sta se zanimivi poročili g. konservatorja profesorja Franketa o starijskih kamenitih napisih v Mekinjski in pa g. Jern. Pečnika iz Krškega o njegovih najnovejših rimskih najdbah.

— (Plesni venček pevskega društva „Ljubljana“,) ki se je vršil v nedeljo 21. t. m. v spodnjih prostorih Ljubljanske čitalnice, bil je prav dobro obiskan. Gostilniški prostori pa, žal, enakim prireditvam ne ugajajo, kajti ob 10. uri ni bilo dobiti prostora več, tako da je morala gosпода, hoteča po gledališki predstavi udeležiti se plesnega venčka, zaradi nedostatka prostorov ostaviti čitalnico, kar se je splošno obžalovalo. Izmej dostojanstvenikov počastili so venček s svojim obiskom trgovske in kupčijske zbornice predsednik g. Iv. Perdan, g. ces. svetnik Iv. Murnik z velečastito gospo soprogo, g. dr. Ivan Tavčar, g. dr. Jos. Staré i. dr. Slavni biciklistički klub pa se je odzval prijaznemu vabilu in corpore s svojim zapovednikom na čelu. Ta udeležba naredila je jako prijeten utis. V steklenem salonu, ki po izjavi večletnih obiskovalcev čitalnice še nikdar ni bil tako okusno dekoriran z eksotičnimi in raznimi drugimi rastlinami, zelenjem ter narodnimi in cesarskimi zastavami okrašen in nakičen, vrtla se je mladina po otvorjenji plesu po društvenem načelniku V. Jeniču z le nji lastno neumornostjo do ranega jutra. Mej počitkom zapelo je društvo par zborov, ki so bili s ploskanjem vsprejeti. Prvi javni nastop novega društva završil se je povsem povoljno in v popolno zadoščenje prirediteljev.

— (Vreme) imamo že nekaj dni zopet južno, megleno in deževno, kar nikakor ne upliva ugodno na zboljšanje sanitarnih razmer. Sneg po mestnih ulicah je sicer večinoma zginil, zato je pa temveč blata.

— („Bralnega društva“ odbor v Dolu) je imel v nedeljo dne 21. t. m. sejo v kateri je sklenil, da se za leto 1892 naroče nastopni časopisi: „Slovenski Narod“ z „Rodoljubom“, „Zvon“, „Domovina“. „Mir“ in „Kmetovalec“ nadalje je sklenjeno, da se priredi društvena veselica dne 28. t. m. Vspored: 1. Pozdrav, 2. Prostovoljna dražba na dobitke, 3. Petje, 4. Domača zabava in ples. Ustopnina za gg. neude po 30 kr. za ude 20 kr. Gospe in gospodične so ustoppnine proste. Začetek ob 1/25. uri popoldne.

— (Slovensko bralno društvo v Kranji) priredi pustno nedeljo v društvenih prostorih običajno maskarado, koje pričetk bode ob 8. uri zvečer. — Upamo, da letos ne zaostane za svojimi prednicami in kakor se čuje delajo se vsestranske priprave zlasti povsem marljivi odbor deluje vztrajno. Kolikor smo poizvedeli izza kulis, poseti maskarado več skupin mej njimi tudi potujoči glumači s popolnoma novim vspešdom. Ker bode godba izvrstna in je ustoppnina primeroma zelo nizka, nadejati se je primerne udeležbe ne samo od strani našega mesta, temveč tudi gotovo iz okolice. Na svidenje tedaj pustno nedeljo v bralnem društvu!

— (Razširjenje Celovškega mesta.) Tudi v Celovcu nameravajo nekatere parcele iz treh občin v okolici utelesiti mestnemu ozemlju in so se dognala pogajanja mej mestno občino in dotičnimi tremi kmetskimi občinami ter se je določila nova meja mestnega ozemlja. Deželni odbor koroški potrdil je na podlagi občinskega zakona sklepe mestne in kmetskih občin in odobril novo mestno mejo.

— („Oglas.“) Iz Gradca se nam piše: Tukajšnja (II.) izvenakademična podružnica družbe sv. Cirila in Metoda imela bo 7. marca ob sedmih zvečer v gostilni „Neu-Graz“ svoj letni zbor, na katerega odbor gg. družbenike uljudno vabi. Gosti dobro došli!

— (Umrl je) v Trstu g. Ferdinand Staudacher, častni kanonik in gimnazijski katehet v pokoji, v lepi starosti 73 let. Rojen je bil v Moravčah na Kranjskem.

— (Upor na Lloydovem parobrodu.) Ko je moral odpeljati iz Trsta Lloydov parobrod „Medea“ v Brazilijo, nastal je upor mej mornarji, ker so se nekateri zbal žolte mrzlice. Častnikom in pristaniškim oblastvu se je posrečilo stvar poravnati in parobrod odplul je z malo zamudo.

— (Iz Opatije) se nam piše: Poročil sem Vam zadnjič, da je neki prijatelj živali in nasprotnik nepotrebnega mučenja golobov odprl jedno kletko ter izpustil skoro polovico nedolžnih notri natlačenih živalic. Zdaj ga lastniki golobov tožijo

in se utegne iz vsega tega razviti še zanimiva pravda, o katere izidu Vam bodem poročal prilično.

— (Osobne vesti.) Vodja državnega gimnazija v Kopru, g. Jakob Babuder, dobil je naslov šolskega nadzornika.

— (Volk na pokopališču.) V vasi Plaški na Hrvatskem pregnal je neki kmet volka s pokopališča, kjer je bil razkopal zemljo iz novega groba do krste, katera je bila že na več krajih razgrizena.

— (Matica Hrvatska) razpečala je svojo zalogo — 8.000 iztisov svojih knjig za l. 1891 ter se ne sprejemljajo več člani na knjige „Matica“ za l. 1891. Doneski članov, kateri bi došli še zdaj na račun knjig za preteklo leto, se ali vrnejo, ali povrnejo ali pa upišejo kot prineski za bodoče „Matične“ knjige za leto 1892.

Društvene veselice.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) priredi plesni venček pustno nedeljo 28. februarja 1892 v salonu g. F. Fišer-ja. Mej plesnimi točkami in počitkami peli se bodo mešani in moški zbori. Vabljeni v kostumih in maskah srčno dobro došli. Godbo oskrbuje znani sekstet na lok gosp. A. Zupančiča iz Ljubljane. Vstopnina za ude 20 kr. za neude 40 kr. za osebo. Ker je čisti dohodek namenjen v prid šolske mladine, se radodarnosti ne stavijo meje.

— (Čitalnica Vipavska) priredi koncert dne 28. svečana 1892 v svojih prostorih. Svira Goriški septet. Začetek ob 1/28 uri zvečer; ob 1/211. uri prične ples. Ustopnina za osebo 1 gld., za družino 1 gld. 20 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 24. februarja. Akademsko društvo „Triglav“ izvolilo je včeraj v izvanrednem zborovanju slavnega skladatelja slovenskega doktorja Benjamina Ipavica svojim častnim članom.

Dunaj 23. februarja. Mej deželnim predsednikom bukovinskim grofom Pace-tom in deželnim glavarjem baronom Wassilkom nastalo je ostro nasprotstvo iz zasebnih vzrokov. Stvar pa se je baje poravnala z izjavo Wassilka, ki daje zadoščenje grofu Pace-tu.

Peterburg 23. februarja. Ruska prostovoljna mornarica dobila je za deset let 600.000 rubljev letne podpore. Zato morajo se v tem času zgraditi štirje novi brzi parobrodi in dva transportna parobroda.

Rim 23. februarja. Kardinal Merillod umrl.

Pariz 23. februarja. Freycinet je odklonil misijo, da sestavi nov kabinet. Carnot naprosil je Rouvier-ja, ki bode odgovoril jutri.

Bruselj 23. februarja. Včeraj bile so velike demonstracije, katerih se je udeležilo nad 2000 osob. Čuli so se klici: Živela republika! Doli z vojno in s kraljem! Policija ni posredovala.

Dunaj 24. februarja. Splošno stanje zdravja nadvojvodinje Marije Valerije popolnoma povoljno. Mrzlica prenehala, unetje pluć se zgublja, kašelj lahek.

Budimpešta 24. februarja. Gospod-ska zbornica je vzela na znanje dopis ministerskega predsednika, da je nadvojvoda Albrecht Salvator z dovoljenjem cesarjevim pozvan kot član v gospodsko zbornico.

Razne vesti.

* (Poljska gledališča.) V mestu Stanislav v Galiciji odprlo se bode stalno poljsko gledališče. Poljaki imajo 10 stalnih gledališč. Razun tega pa imajo še mnogo potujočih družo in jedno malorusko potujočo gledališko družbo, katero ima deželno podporo od kraljevine Galiske.

* (Roparski stotnik Atanas) je šel v pokoj. Potem, ko se mu je bil napad na evropske trgovce v Črkeskiju tako dobro posrečil, pridobil si je toliko imetka, da si je kupil posestvo pri Larisi v Tesaliji in tam hoče v miru preživeti svoje zadnje dni. Menda bode malo takih, ki bodo staremu lisjaku verovali!

* (Katastrofa na železnici pri Münchensteinu) bode se preiskavala pred Baselskim sodiščem. Zvezni svet konstatoval je 73 mrtvih, 133 ranjenih in 10 pogrešanih.

* (Železno prenesljivo gledališče) naročilo je mesto Lima v Peru pri Eiffelovih tovarnah. To gledališče se da razdreti in zopet skup postaviti in je varno proti požaru. Cena mu bode 50.000 funtov sterlingov. Tudi druga ameriška mesta si bodo baje naročila taka gledališča.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnogega sedenja in naporenega duševnega dela je upravnih neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, znamenovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od 3 škatljic se ne pošilja. 3 (42-3)

(Vezanje prostirač.) Zastopnik prvega avstro-ogerskega zavoda za vezanje **Smyrna-prostirač** dospel je v Ljubljano in bo, kakor razvidno iz inserata, učil v hotelu „pri slonu“ ta način vezanja vse dame, ki se oglašajo. To vezanje je zelo obljubljeno, ker ni težavno a jako elegantno. Opozorjamo torej naše občinstvo na to umetnost.

Dunajska borza

dné 24. februvarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 94.85	—	gld. 94.90
Srebrna renta	94.30	—	94.35
Zlata renta	110.90	—	110.75
5% marcna renta	102.55	—	102.55
Akcije narodne banke	1041—	—	1038—
Kreditne akcije	308.75	—	310.25
London	118.30	—	118.20
Srebro	—	—	—
Napol.	9.36 1/2	—	9.36 1/2
C. kr. cekini	5.56	—	5.56
Nemške marke	57.90	—	57.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 138	gld. —	kr. —
Državne srečke iz l. 1864	100	182	75
Ogerska zlata renta 4%	107	75	75
Ogerska papirna renta 5%	102	10	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 123	25	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50	50
Kreditne srečke	100 gld. 186	—	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	156	60
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	239	—	—

Zahvala.

Za mnoge izraze sočutja prigodom smrti našega ljubega očeta, oziroma soproga

MATIJE TUME

za spremstvo pri pogrebu, za darovane vence, posebno gg. mojstrom čevljarске zadruga za udeležitev in gg. pevcem sl. društva „Ljubljana“ za krasno petje izreka najiskrenejšo zahvalo

(188) rodbina Tuma.
V Ljubljani, dne 23. februvarja 1892.

Zahvala.

Za brezštevilne dokaze odkritosrčnega sočutja mej kratko a hudo boleznijo in o smrti naše nepozabne gospe

Ivane Jenko

kakor tudi za obilno udeležitev pri sprevedu k večnemu pokoju izrekajo čast. duhovščini, osobito preč. g. mestnemu župniku J. Tomažiču, vsem prijateljem in znancem, c. kr. uradnikom, meščanom Loškim in sploh vsem blagim spremljevalcem svojo najiskrenejšo zahvalo

(183) žalujoči ostali.
V Škofji Loki, dne 21. februvarja 1892.

VIZITNICE

priporočila

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

A. KALIŠ

pisarnica za posredovanje zasebnih opravil

v Ljubljani, Prešernov trg št. 3.

Na prodaj:

Veliko posestvo na Gorenjskem.
Hiša s strojarnico, s vsem potrebnim oskrbljeno, s stopami in vrtem v Zupčah pri Radovljici.
Hiša s travnikom (za lesno kupčijo posebno pripravna) v Kranji.
Več hiš v mestu, tudi s vrtili. III. (173-2)
Gostilne v Ljubljani in jedna gostilna na Reki.
Hiša oprava za spalno sobo, posebno umetno izdelana v staronemškem slogu in druga hišna oprava.
Stanovanja, velika in majhna, se oddajo.

Žlahtna sadna drevesca

jabolka, hruške, marelice, slive, breskve, prve vrste, visoke in srednje rasti (Zwerg und Spalir) po 25 do 40 kr. in

300 hl črnega in belega vina

za katero podpisani jamči, da je pristno, prodaja od 56 litrov naprej **Jožef Stiegler**, oskrbnik Nj. prevzvišenosti grofa Coronini-ja v Šent Petru pri Gorici. (189-1)

Proda se

posestvo

obstoječe iz potrebnega gospodarskega posloplja: mesnice in ledenice, travnikov in gozda. Pri posestvu izvršuje se že nad 30 let gostilničarski in mesarski obrt z dobrim uspehom; skrbjeno je tudi za prenočevanje tujcev. Posestvo je v večjem trgu na Dolenjskem, kjer se nahajajo c. kr. uradi, okr. glavarstvo, pošta, železniška postaja in tudi več tovarnen. — Kupci blagovolijo naj se obrniti pod M. Š. na upravnistvo tega lista. (168-2)

V zalogi vina

dedičev

Štefana Juriševič-a v Miljah

dobiti je

(175-1)

dobra bela in črna istrska vina, potem refošk in muškatelec

v steklenicah in sodih.

Važno za dame.

Orijentalno vezanje prostirač. — Najnovejši izumek.

Zastopnik prvega avstro-ogerskega zavoda za vezanje prostirač bode v sredo dné 24. in v četrtek dné 25. t. m. v Ljubljani, v hotelu „pri slonu“, dopoldne od 9. ure do popoldne 6. ure učil brezplačno po novi metodi, katero je izumil sam, kako je (180-2)

vezati Smyrna-prostirače.

Te metode ni zamenjati s starimi sistemami na kanevas in stramin s sekiricami, lesenimi klinčki ali kleščicami, zakaj ta način vezanja je dosti cenejši in ne škodi zdravju. To jako zanimivo delo obljubljeno je v najfinjših krogih kot ročno delo in se dá naučiti za 1/2 ure. Tekom 4 let naučilo se je to delo 1/2 milijona dam. Na Dunaji naučilo se je 7000 dam v 4 dneh, v Berlinu v 3 dneh več kakor 8000 dam. Dne 7. in 8. avgusta naučila se je to delo v Homburgu cesarica Friderik ter se izrazila jako laskavo; tudi dvorne dame so se naučile. Mej poukom razstavljen so prostirači in se dobi potrebni material (tuneški presuklec, po nizki ceni. Za eleganco in dveletno trpežnost se jamči.

Najboljši sifoni

postavno legirani

pristiroji za soda-vodo

za samotvorno in

tekočo ogljikovo kislino

prodaja leta 1814. ustanovljena, s prvimi darili odlikovana

ces. kralj. dež.-priv. (146-7)

tovarna

KARL POCHTLER

Dunaj, VII., Kaiserstrasse št. 87.

Ceniki zastoj in frankovano.

Prirodna

Studenčna sol iz Marijanskih kopeli

(v praških in kristalizovana), analizovana po profesorju dr. Ernestu Ludwig-u. Uporabljajo jo uspešno kliniki in zdravniki pri boleznih želodca, črev in jeter, proti zapeki, zlati žili, tošičobi, zamaščenju notranjih organov in tega neugodnih posledic. — Samo pristno v steklenicah ali škatljicah s pristiskano varnostno znamko. (73-4)

Pastile iz Marijanskih kopeli

lahko raztvorjajoče, kisline uničujoče in na prebavne organe uspešno uplivaajoče zdravilo. — V originalnih škatljicah. — V vseh trgovinah z mineralno vodo, specerijskim blagom in v vseh lekarnah.

Salz-Süd-Werk Marienbad (Böhmen).

Umrli so v Ljubljani:

19. februvarja: Urša Možina, mestna uboga, 91 let, Karlovska cesta št. 7, marasmus.
20. februvarja: Matija Tuma, čevljar, 78 let, Soteska št. 6, pneumonia. — Kristina Strkel, čevljarjeva hči, 3 leta, Marije Teresije cesta št. 14, meningitis bacil. — Jurij Potočnik, pekovski pomočnik, 23 let, Pred Iguščem št. 1, se je obesil. — Marija Gerčar, gostija, 45 let, Gradišče št. 11, pljučnica. — Marjeta Samassa, zasobnika hči, 22 mesecev, Mestni trg št. 19, božjast.
21. februvarja: Marija Bugar, kramarica, 76 let, Slonove ulice št. 42, marasmus. — Angela Lotrič, delavčeva hči, 9 mesecev, Tržaška cesta št. 39, katar v črevih. — Hermina Skerbinc, konduktarjeva hči, 13 mesecev, Stari trg št. 11, božjast. — Marija Bobek, gostija, 73 let, Florjanske ulice št. 18, vodenica. — Katar Šustar, branjevka, 60 let, sv. Petra cesta št. 57, jetika.
22. februvarja: Julijana Lotrič, debučeva hči, 13 dni, Kravja dolina št. 1, božjast. — Reza Rumbold, zasebnica, 83 let, Prečne ulice št. 6, pljučnica. — Gustav Luschan, rudarski oskrbnik v pokoji, 70 let, Františkanske ulice št. 16, za hrpenico. — Robert Kavšek, trgovec, 38 let, Kravja dolina št. 11, otrpanjenje možgan. — Regina Hubmayer, zasobnica, 72 let, Turjaški trg št. 2, influenza. — Peregrin Kajzel, trgovec, 47 let, Stari trg št. 13, otrpanjenje možgan. — Terezija Prosenec, uradnega sluga žena, 47 let, Križevniške ulice št. 9, jetika. — Albert Trinker, zasobnik, 74 let, Kongresni št. 2, kap.

V deželni bolnici:

20. februvarja: Reza Ušenica, čevljarjeva žena, 37 let, pneumonia.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. febr.	7. jutraj	738.8 mm.	2.2° C	brezv.	obl.	
	2. popol.	739.5 mm.	3.4° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.8 mm.	1.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 2.4°, za 2.5° nad normalom.

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-vinaste kuhinjske posode

pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji ceni. — S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bolnic itd. najboljša prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za novo gospodarstvo sestavljeno hišno potrebščino iz železa od gld. 15.— do gld. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno izvrše. (54-12)

! Razprodaja !